

τὰς φιλικὰς αὐτὰς διαχύσεις ἐσκότῳσε μία ἡμέραν τὴν ἀράχνην, ὁ μικρὸς συνθέτης ἐκάθισεν καὶ ἔγραψεν ὁλόκληρον ἐλεγείον διὰ τὸν ἀδικὸν θάνατόν της.

★ ★

— Γραφοτυπίαι

Πλὴν τῶν ἔργων τῆς Ἑθν. Πινακοθήκης, εὐρίσκεται καὶ εἰς τὴν Ἑθνικὴν μας Βιβλιοθήκην πολὺτιμος συλλογὴ παλαιῶν «γραφοτυπιῶν», ὅπως μετέφρασεν ἐπιτυχῶς τὰς estampes ὁ κ. Καμπούρογλου. Ἡ συλλογὴ ἀποτελεῖται ἐκ διςχιλίων καὶ ἄνω γραφοτυπιῶν, ἔργων τῶν διασημοτέρων ζωγράφων. Ἐκ τούτων περὶ τὰς χιλίας, ἀξίας 100 χιλιάδων φράγκων, ἐδωρήθησαν παρὰ τοῦ ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτοῦ κ. Ἰω. Γενναδίου.

Αἱ λοιπαὶ ἡγοράσθησαν ἐν Εὐρώπῃ εἰς διάφορα παλαιωπελεῖα, πρὸς πλουτισμὸν τῆς συλλογῆς τῆς Βιβλιοθήκης παρὰ τοῦ κ. Καμπούρογλου. Ἀλλὰ ἀνήκουν εἰς δωρεὰς ὁμογενῶν, πᾶσαι δέ, ἀναφερόμεναι κυρίως εἰς ἱστορικὰ γεγονότα, εἶνε πολὺτιμα διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς τέχνης.

Μεταξὺ αὐτῶν πολλοὶ ἀνάγονται εἰς γεγονότα τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν τοπιογραφίαν.

Πλὴν τῶν γραφοτυπιῶν, εὐρίσκεται καὶ εἰς πίναν τοῦ Watts εἰς τὴν Βιβλιοθήκην, παριστῶν τὴν «Ψυχὴν». Ἐδωρήθη κατὰ τὸ 1845 παρὰ τοῦ Ἰωνίδου καὶ ἡγοράσθη τότε παρ' αὐτοῦ ἀντὶ 25 χιλιάδων φράγκων. Ὁ πίναξ αὐτὸς θὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Ἑθνικὴν Πινακοθήκην.

★ ★

— Διαγωνισμὸς διηγήματος

Ὁ Βερνάρδος Σόου ὑπῆρξε μέγας Ἀγγλος συγγραφεὺς καὶ δραματικός, τὸ δὲ χιούμορ τῆς πέννας του δύναται νὰ συγκριθῇ πρὸς τὸ τοῦ Μάρκου Τουαίν. Μίαν φορὰν, κάποιον Ἀμερικανικὸν περιοδικὸν προεκήρυττε διαγωνισμὸν μὲ χιλίων δολλαρίων πρῶτον βραβεῖον δι' ἐν διήγημα.

Ἀλλ' ἡ διεύθυνσις τοῦ περιοδικοῦ, χωρὶς πολλὰς διαδικασίας καὶ κρίσεις, προεκήρυξε ὅτι ἀναγνωρίζει ὡς πρῶτης τάξεως διήγημα κάποιον μικρὸν ἔργον, τὸ «Λεριανὸν φούτ-μπῶλ» τοῦ Σόου καὶ τοῦ ἀποστέλλει τὰ χίλια δολλάρια, ἐνῷ συγχρόνως κάποιον ἄλλο ἐκδοτικὸν κατάστημα ἐδημοσίευσεν τὸ ἔργον.

Ὁ Σόου ὅμως ἀντὶ ἔνεκα τῆς προτιμῆσεως ταύτης νὰ ὑπερφανευθῇ, ἐξωργίσθη καὶ ἔγραψε πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ περιοδικοῦ τὴν ἑξῆς ἐπιστολήν:

— Τί σημαίνει αὐτὸς ὁ τρόπος τῆς ἐνεργείας σας; Μοῦ στέλλετε ἐπιταγὴν χιλίων δολλαρίων. Μὲ ποῖον δικαίωμα νομίζετε ὅτι θέλω νὰ πληρωθῶ δυο φορές διὰ τὸ αὐτὸ ἔργον μου; Σὰς ἐπιστρέφω τὴν ἐπιταγὴν. Ἐὰν θέλετε νὰ τὸ μεταχειρισθῇτε πρὸς ἀνέγερσιν μνημείου σας, εὐχαρίστησα ἢ συνεργασθῶ διὰ τὸ ἐπίγραμμα, ἵνα δικαιολογήσω τὴν τερατώδη σας ἀπαίτησιν».

★ ★

— Ἡ γυναικεία καλλονή.

Ἡ γυναικεία καλλονή, γράφει ἐν Ἰταλικὸν περιοδικόν, διέρχεται μεταδατικὴν περιόδον πρὸς τὴν... ἀσχημίαν. Ἐχομεν ζῶσας περὶ τούτου ἀποδείξεις.

Ὁ κλασσικὸς καὶ τόσον ἐξυμνηθεὶς γυναικεῖος ποῦς καθίσταται ὁμηγερέαι ὄνειρον τῶν ρωμαντικῶν ποιητῶν. Ἐντὸς ὀλίγου ὅλαι αἱ γυναῖκες τοῦ κόσμου θὰ ἔχουν τὸν Ἀγγλοσαξωνικὸν πόδα καὶ θὰ φέρωσιν ὑποδήματα ἀμερικανικά. Ἡ μετ' ἐντάσεως ἀσκήσις τῶν σημερινῶν σπόρτς, τὸ τέννις, τὸ ποδῆλατον κλπ. κατέστρεψαν τὴν χάριν τῶν μικροσκοπικῶν ποδῶν, πρὸ πάντων δὲ ἡ ἀκαταπόνητος πεζοπορία.

Μέγας ὑποδηματοποιὸς ἐν Παρισίοις ἐκήρυξεν, ὅτι

ἀφ' ἧς ἐποχῆς αἱ κυφαὶ ἐπεδόθησαν εἰς τὴν δρᾶσιν τῶν ἐκδρομῶν καὶ ἀγώνων, οἱ πόδες τῶν ἐμεγάλωσαν.

Ἡ γνώμη τῶν ὑποδηματοποιῶν ἐνισχύεται καὶ ὑπὸ τῆς γνώμης τῶν πωλητῶν χειροκτίων. Σπάνια εἶνε σημερον αἱ μικροκαμωμένα χεῖρες. Τεῖνουν νὰ γίνωσιν ἀνδρικά· ὡς ἐκ τῶν ἐργασιῶν εἰς ἃς ἐπιδίδονται, χονδραίνουν καὶ σκληρύνουν. Ὁ ἀριθμὸς 6 γυναικεῖου χειροκτίου εἶνε πολὺ μακρότερος τοῦ ἀριθμοῦ 6 τοῦ ἐν χρήσει πρὸ τινῶν ἐτῶν.

Αἱ πλούσιαι καὶ μακραί κόμαι, αἱ μελαναὶ ἢ ὑπέξανθοι εἶνε πρᾶγμα σπάνιον. Ἡ σημερινὴ γυνὴ ἔχει τὰ μαλλιά κοντὰ καὶ ἀραιά, ἡ δὲ χρῆσις τῶν ψεύτικων εἶνε τοιαύτη ὥστε μόνῃ ἡ Γαλλία ἐξοδεύει 200, 000 χιλιόγραμμα μαλλίων ψεύτικων καὶ φανακῶν! Ἀλλ' ἴσως αἱ κόμαι τῶν σημερινῶν γυναικῶν ἐδραχύνθησαν κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν, δεδομένου ὅτι μετὰ τοῦ μήκους τῶν μαλλίων καὶ τοῦ πνεύματος τῶν γυναικῶν ὑπάρχει ἡσχέσις, ἣν ἐκφράζει τὸ ρητὸν «μακρὰ μαλλιά καὶ λίγη γνῶσις».

★ ΑΠΟ ΤΗΝ ΞΕΝΗΝ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑΝ ★

ΤΥΧΟΔΙΩΚΤΗΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ

Ἵπῃρχε ποτὲ εἰς τὴν Μασσαλίαν εἰς ζωγράφος, ὁ ὁποῖος εἶχε πολὺ ταλέντο καὶ ἐπώλει τὰς εἰκόνας του εἰς τὰ πεζοδρόμια τῶν καφετειῶν τῆς Κανεβιέρας.

— Κύριε, δὲν θέλετε νὰ ἀγοράσετε αὐτὸ τὸ ἡλιο-δασιλεμμά;

Καὶ ὁ καλλιτέχνης ἐξέθετε ἓνα θαυμάσιον ταμπλό, ὅπου ἀντεναχλῶντο τὰ λαμπρότερα τῶν χρωμάτων.

— Πόσα;

— Δέκα φράγκα.

— Προσφέρω τεσσαράκοντα λεπτά...

Καὶ ἐπειδὴ ὁ καλλιτέχνης ἐπείνα, εἶτε ἐδίψα, ἐδέχετο.

Ὁ ζωγράφος αὐτὸς, ὁ ὁποῖος ἦτο μέγας, ὠνομάζετο Μοντιτσέλλι.

Ὁ Μοντιτσέλλι ἀπέθανεν. Ποῦ; πῶς; Εἰς τὸ νοσοκομεῖον, ἂν δὲν ἤτοκτόνησε μάλιστα. Καὶ ὁ καθεὶς εἶπε:

— Ἐπερνοῦσε τὴν ζωὴν του στὸ καφετεῖο...

— Καὶ σὺν τοῖς ἐμπόροις τῶν ἀγαλμάτων γιὰ νὰ πωλῇ τὸ ἐμπόρευσμά του.

Ἀλλὰ τὸ ἐμπόρευσμά του ἀπετελεῖτο ἀπὸ ἀριστουργήματα. Δύο Μοντιτσέλλι κατέλαβον ἐξέχουσας θέσιν εἰς τὸ Λουβρον. Ἀπὸ τὸ πεζοδρόμιον εἰσῆλθον εἰς τὸ σαλόνι. Ἀλλ' ὁ Μοντιτσέλλι ὁ ὁποῖος ἀναμφιβόλως δὲν ἤξευρε τὴν ἀξίαν τῶν—ἀπέθανεν ὡς ἀλήτης.

Καὶ ἰδοὺ ποῦ ὑπάρχουν εἰς τὸ Λουβρον. Ποῖος εἰσέβρει; Οἱ ἐρασιτέχναι Μακκίηναὶ τὰ ἀγνοοῦν ἢ καὶ τὰ περιφρονοῦν.

Δέκα φράγκα εἶνε ἀκριβὰ, ἀλλὰ τὴν παθαίνουν ἀγοράζοντες μὲ ἓνα ἑκατομμύριον ἓνα ψεύτικον Ρέμπραντ. Ποῖος λοιπὸν θὰ γελοιοποιήσῃ αὐτοὺς τοὺς ψευδοπρίγκηπας, ποῦ δὲν ἀποθαυμάζουν παρὰ τοὺς νεκροὺς, αὐτοὺς τοὺς κομψευομένους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐκτιμοῦν τὸ τάλαντον ἢ τὸ πνεῦμα παρὰ μόνον ἐκ τῆς παλαιότητός τῶν; Ποῖος Μολιέρος θὰ μᾶς δώσῃ νέαν κωμωδίαν περὶ αὐτῶν;

ΚΛΕΜΑΝ ΒΩΤΕΛ